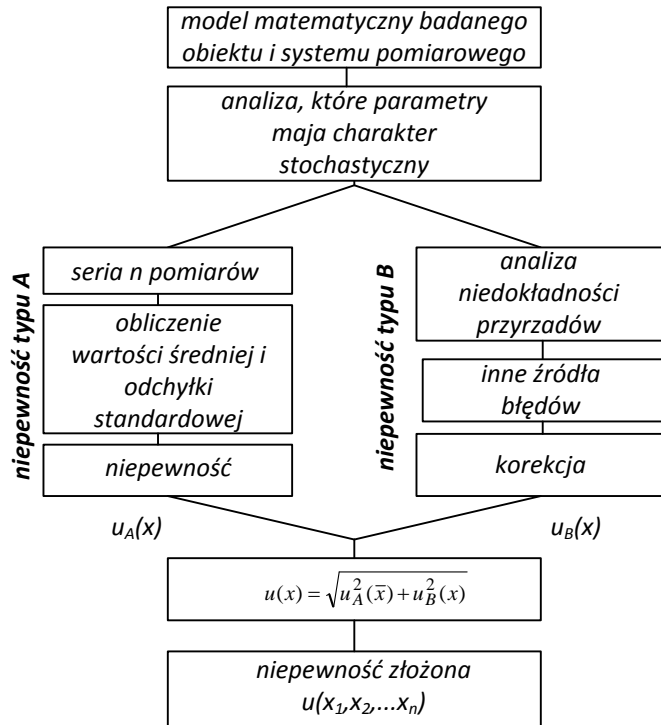

Niepewność pomiaru

Rys. 1. Wyróżniamy dwa rodzaje niepewności – niepewność u_A - uwzględniająca przypadkowy charakter wielkości zmierzonej i niepewność u_B - wynikająca z niedokładności przyrządów pomiarowych

Teoria niepewności pomiaru zastąpiła teorie błędów (dokument „Guide on Uncertainty of Measurement” – 1995). Według dawnej teorii błąd bezwzględny Δx opisywany był równaniem:

$$X_p - \Delta X \leq X \leq X_p + \Delta X$$

co odczytujemy, że wynik pomiaru X jest zawarty w przedziale $\pm \Delta X$ wokół wartości prawdziwej X_p

Wg nowej teorii niepewność pomiaru u opisuje równanie

$$\Pr(X_o - u \leq X \leq X_o + u) \geq 1 - \alpha$$

co odczytujemy, że wynik pomiaru jest zawarty w przedziale niepewności $\pm u$ wokół wartości estymowanej X_o z poziomem ufności $(1 - \alpha)$ (α - prawdopodobieństwo

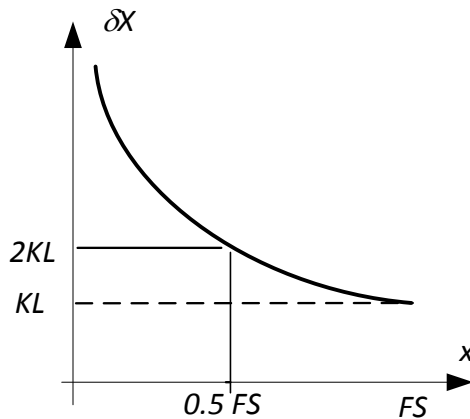
Obok niepewności bezwzględnej u częściej stosowane jest pojęcie niepewności względnej

$$\delta X = \frac{u}{X_o}$$

gdzie X_o jest wartością odniesienia (najczęściej wartością zmierzona, ale też niekiedy zakresem przyrządu.

Jak określamy niepewność pomiaru przyrządem analogowym (niepewność typu B)

- Rys. 2. Jeśli wskazówka jest w połowie zakresu to niepewność pomiaru wzrasta dwukrotnie (jeśli jest w 1/10 zakresu to dziesięciokrotnie)

Nie powinno się więc używać miernika wskazówkowego w obszarze poniżej połowy zakresu bo znacznie wtedy wzrasta niepewność pomiaru

- Niedokładność przyrządu analogowego opisuje pojęcie klasy KL dokładności zdefiniowanej jako:

$$KL = \frac{\Delta x_{\max}}{FS}$$

- gdzie Δx_{\max} – błąd bezwzględny skalowania wszystkich punktów odczytanych, FS – zakres przyrządu (Full Scale). Niepewność pomiaru opisana jest więc wzorem

$$\delta X = \frac{\Delta X}{X_o} = \frac{FS \cdot KL}{X_o}$$

- Obliczmy niedokładność gdy wskazówka jest na końcu skali, czyli $X_o = FS$:

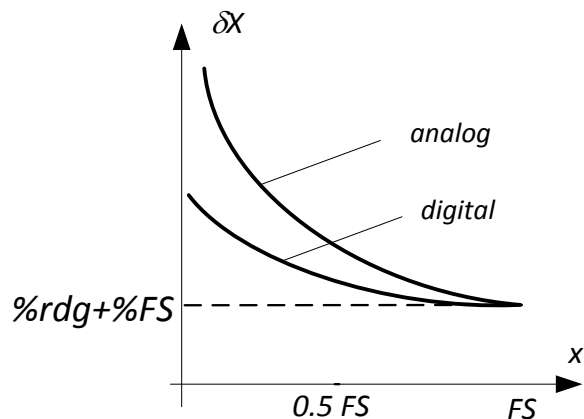
$$\delta X = \frac{FS \cdot KL}{X_o} = \frac{FS \cdot KL}{FS} = KL$$

- a więc klasa opisuje niepewność pomiaru wtedy gdy wskazówka jest na końcu zakresu. Jeśli wskazówka jest w połowie skali $X_o = 0.5 FS$ to niepewność jest

$$\delta X = \frac{FS \cdot KL}{X_o} = \frac{FS \cdot KL}{0.5 \cdot FS} = 2KL$$

Jak określamy niepewność pomiaru przyrządem cyrowym (niepewność typu B)

•Rys.3. Wartość podana przez producenta czyli $\%rdg + \%FS$ opisuje niepewność dla wskazania równego zakresowi. Pomiar mniejszej wartości oznacza wzrost błędu pomiaru ale nie tak ostry jak w przypadku przyrządów analogowych – w naszym przykładzie dla połowy zakresu niepewność wzrosła z 0.7 do 0.9.

W przypadku przyrządów cyfrowych nie powinno się mierzyć wartości mniejszej niż 0. zakresu, czyli że pierwsza cyfra jest ówna 0.

•Niedokładność przyrządu cyfrowego opisujemy zależnością

$$u = \% rdg + \% FS$$

•gdzie rdg – wartość odczytania (reading), FS – zakres (Full scale). Niepewność pomiaru opisuje więc wzór:

$$\delta x = \frac{\% rdg + \% FS}{rdg}$$

Założmy że niepewność przyrządu opisana jest jako

•05+0.2. Obliczmy niepewność pomiaru dla wyniku równego zakresowi a więc rdg = FS.

$$\delta x = \frac{\% rdg + \% FS}{rdg} = \frac{0.5FS + 0.2FS}{FS} = 0.5 + 0,2 = 0.7\%$$

•a więc to co podaje producent dotyczy sytuacji gdy przyrząd wskazuje wartość równą zakresowi. Dla połowy zakresu tj rdg=0.5FS mamy

$$\delta x = \frac{\% rdg + \% FS}{rdg} = \frac{0.5 \cdot 0.5FS + 0.2FS}{0.5FS} = 0.9\%$$

A co jeśli nie dysponujemy danymi producenta ?

- Niepewność przyrządu cyfrowego można określać na podstawie liczby cyfr zgodnie z poniższą tabelą:

¶
Tabela 2.1. Rozdzielczości typowych przyrządów cyfrowych ¶

Liczba cyfr	Liczba stanów	Rozdzielczość
miernik 3-cyfrowy	1000	0,1%
miernik 4-cyfrowy	10 000	0,01%
miernik 4 ¹ / ₂ -cyfrowy	20 000	0,005%
miernik 4 ³ / ₄ -cyfrowy	50 000	0,002%

W mierniku 4¹/₂-cyfrowym pierwsza cyfra może przyjmować wartości 0 lub 1 a pozostałe 0,1, ..., 9; w mierniku 4³/₄-cyfrowym pierwsza cyfra może przyjmować wartości 0,1,2,3,4. ¶

Mniejsza niż 9+0 liczba cyfr (pierwszej cyfry wskaźnika) nie wynika z oszczędności ale ogólniej zasady

ostatnia cyfra znacząca w wyniku pomiaru powinna być tego samego rzędu (stać na tym samym miejscu dziesiętnym) co błąd.

Niepewność pomiaru dla trzech typowych przyrządów pomiarowych

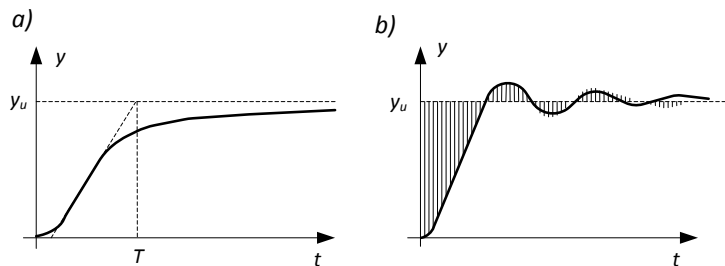
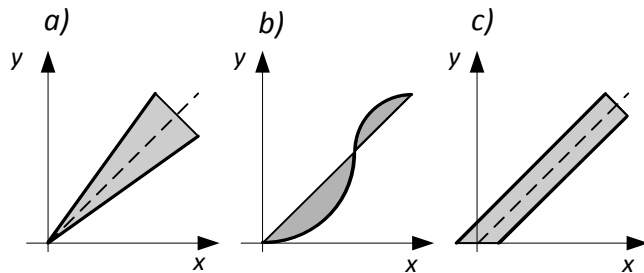
- Tabela 5.4 przedstawia niepewności pomiarów dla trzech przyrządów cyfrowych: przenośnego, laboratoryjnego i wzorcowego

|| Tabela 5.4. Parametry typowych cyfrowych przyrządów pomiarowych ||

typ	przenośny miernik uniwersalny	multimetr laboratoryjny	multimetr dużej dokładności
model	110	34401A	2002
producent □	Fluke □	Agilent □	Keithley □
liczba cyfr □	3¾ (6000) □	6½ cyfry □	7½ lub 8½ □
pomiar: □	U, I (DC i AC), R, C, f □	U, I (DC i AC), R, f □	U, I (AC i DC), R, f, T □
niepewność pomiaru napięcia DC □	0,7% □	0,0035+0,0005% □	0,0006+0,00008% □
rezystancja przy pomiarze 200 mV DC □	10 MΩ □	>10 GΩ □	>10 GΩ □
niepewność pomiaru napięcia AC □	1% □	0,06+0,03% □	0,02+0,01% □
pasmo częstotliwości □	50 — 500 Hz □	10 Hz — 300 kHz □	1 Hz — 2 MHz □
max liczba odczytów □	40/sek □	1000/sek DC 50/sek AC □	2000/sek 4½ cyfry 44/sek 7½ cyfry □
pamięć □	- □	512 odczytów □	30 000 odczytów □
wyjście □	- □	RS232C i HPiB □	GPiB □

Błędy przetwarzania (niepewność typu B)

- Rys.5. Typowe błędy przetwarzania: a) błąd stałej, b) błąd nieliniowości, c) błąd zera

Rys. 6. Błąd dynamiki przetwarzania – odpowiedź na skok jednostkowy wejścia: a) przetwornik inercyjny, b) przetwornik oscylacyjny

- Jeśli urządzeniem pomiarowym nie jest miernik ale przetwornik to na niepewność przetwarzania składają się następujące błędy:

- A. przetwornik bez błędu (teoretyczny)

$$WY = K \cdot We$$

- B. Błąd stałej K (niedokładność)

$$WY = (K + \Delta K) \cdot We$$

- Błąd ten może wynikać z wpływu temperatury, starzenia się elementów i możemy go zmniejszać przez okresową kalibrację przetwornika.

- C. Błąd nieliniowości opisuje zależność

$$WY = K(x)We$$

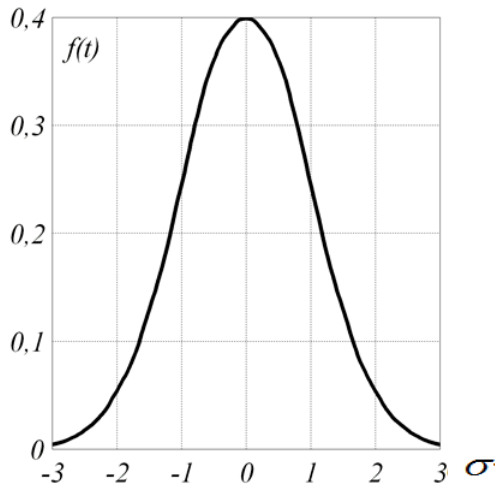
- Lub częściej wielomian:

$$WY = K_1WE + K_2WE^2 + K_3WE^3 + \dots$$

- D. Błąd zera – pełzanie zera lub przykrycie zera przez szumy (tzw strefa martwa)

Niepewność typu A

- Rys.6. Gęstość prawdopodobieństwa opisana krzywą Gaussa (rozkład normalny)

$$f(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \exp\left[-\frac{1}{2}\left(\frac{x-\mu}{\sigma}\right)^2\right]$$

gdzie: σ jest odchyleniem standardowym rozkładu normalnego, a μ jest wartością oczekiwaną.

- W przypadku gdy wyniki pomiarów nie są powtarzalne y to uwzględnić obliczając niepewność typu A.

- Po pierwsze należy wykonać n pomiarów. Ile pomiarów wystarczy? Teoretycznie krzywa Gaussa jest ważna dla ponad 30 pomiarów, ale w praktyce całkiem wystarcza 10 pomiarów. Nie znaczy to że musimy fizycznie powtarzać pomiary, może to za nas zrobić system pomiarowy.

Jeśli nie zachodzą specjalne okoliczności to możemy zakładać że obowiązuje krzywa rozkładu normalnego (Gaussa) i wtedy niepewność typu B jest równa odchyłce standardowej:

$$\sigma^2 = \frac{1}{n-1} \sum (x_i - \bar{x})^2$$

a wartość średnia jest estymatą pomiaru

$$\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

Tak obliczona niepewność znana jest z prawdopodobieństwem 68%. Prawdopodobieństwo to można zwiększyć przyjmując niepewność równą 2σ (prawdopodobieństwo 95%) lub 3σ (prawdopodobieństwo równe 99.7)

Niepewność złożona bezwzględna

•Jeśli nasz a wartość y jest funkcją wielu zmiennych x_i (i każdą z tych zmiennych zmierzylismy z niepewności u) to niepewność naszej wartości y możemy określić korzystając z wzoru

$$y = f(x_1, x_2 \dots x_n)$$
$$u^2(y) = \sum_{i=1}^N \left[\frac{\partial f}{\partial x_i} \right]^2 u^2(x_i) + 2 \sum_{i=1}^{N-1} \sum_{j=i+1}^N \frac{\partial f}{\partial x_i} \frac{\partial f}{\partial x_j} u(x_i, x_j)$$

gdzie $u(x_i, x_j)$ jest kowariancją zmiennych zależnych.

W praktyce inżynierskiej pomijamy korelację między zmiennymi i niepewność złożoną obliczymy korzystając ze znacznie prostszego wzoru:

$$u(y) = \sqrt{\sum_{i=1}^N \left[\frac{\partial f}{\partial x_i} \right]^2} u^2(x_i)$$

•Obliczymy niepewność pomiaru mocy P jeśli zmierzono prąd, napięcie i $\cos\varphi$ z niepewnościami U :

$$P = UI \cos\varphi$$

$$u^2(P) = (I \cos\varphi)^2 u^2(U) + (U \cos\varphi)^2 u^2(I) + (UI)^2 u^2(\cos\varphi)$$

Otrzymane wyrażenie nie jest ani czytelne ani wygodne w użyciu. Bardziej czytelny opis niepewności możemy otrzymać operując niepewnością względną modyfikując wyrażenie na niepewność do postaci:

$$\delta^2(y) = \sum_{i=1}^N \left(\frac{\partial f}{\partial x_i} \right)^2 \left(\frac{x_i}{y} \right)^2 \delta^2(x_i)$$

Niepewność złożona względna

• Korzystając z wzoru

$$\delta^2(y) = \sum_{i=1}^N \left(\frac{\partial f}{\partial x_i} \right)^2 \left(\frac{x_i}{y} \right)^2 \delta^2(x_i)$$

Obliczmy niepewność pomiaru mocy (niepewność iloczynu zmiennych)

$$\begin{aligned} \delta^2(P) &= (U \cos \varphi)^2 \left(\frac{I}{UI \cos \varphi} \right)^2 \delta^2(I) + \\ & (I \cos \varphi)^2 \left(\frac{U}{UI \cos \varphi} \right)^2 \delta^2(U) + \\ & (UI)^2 \left(\frac{\cos \varphi}{UI \cos \varphi} \right)^2 \delta^2(\cos \varphi)^2 \end{aligned}$$

A więc:

$$\delta(P) = \sqrt{\delta^2(U) + \delta^2(I) + \delta^2(\cos \varphi)}$$

Obliczmy niepewność sumy zmiennych a więc na przykład wynik pomiaru mocy w układzie Arona

$$P = P_1 + P_2$$

A więc

$$\delta^2(P) = \sqrt{\left(\frac{P_1}{P_1 + P_2} \right)^2 \delta^2(P_1) + \left(\frac{P_2}{P_1 + P_2} \right)^2 \delta^2(P_2)}$$